

Рајко Краљевић, певач и сценски уметник

Глумим са младима који су били деца када смо оснивали позориште

Добро расположен и за разговор увек спреман Ратко Краљевић, стари је познатик публике и у Србији и у Мађарској. Деценијама је наступао на познатим, тада југословенским фестивалима и телевизијским емисијама, а деведесетих годи-

Поп звезда бивше Југославије, а сада дечји аниматор и глумац Српског позоришта у Мађарској, Ратко Краљевић, дао је особени печат представи „Кнегиња чардаша“, која ових дана доживљава бројна извођења на сценама у нашем региону

на је у Мађарској учествовао у оснивању Српског позоришта, заједно са Миланом Русом и Габором Ленђелом.

– Било је то време великог ентузијазма, када се окупила једна група глумаца и уметника овде у Будимпешти. Ми смо овамо дошли 1993. године; ја сам радио у Српској гимназији као професор фискултуре, моја супруга Милена је предавала географију, а Габор Ленђел музичко. Сви смо се некако тада нашли на окупу, па се родила идеја о оснивању позоришта, а међу нама је тада једини професионални глумац био Милан Рус. Имали смо за све ово време преко 20 премијера и много извођења наших представа. Памти се 1994. година и „Пастир вукова“, прва српска рок опера. Либрето је написао Драгомир Дујмов, музику Габор Ленђел, а режирао је Милан Рус. Био је то скуп и велики пројекат, у којем су наступили глумци, певачи и играчи. Изводили смо је преко 30 пута и још и данас је сви памте – испричао нам је део својих сећања Ратко Краљевић, док се припремао да изађе на сцену и постане Фери бачи, у представи „Кнегиња чардаша“.

Пре него што је обукао црни фрак, обоу лаковане ципеле и навукао беле рукавице и почео да игра са девојкама у орфеуму, збија шале и пије шам-

пањац, са Ратком смо разговарали о његовој „правој“ професији, о почецима бављења сценским радом и о сарадњи са Србима у Мађарској.

– Био сам добар спортиста, па сам уписао Факултет за спорт и физичку културу, популарни ДИФ, у Београду. Мало је познато да је тада Габор Ленђел био један од најбољих атлетичара Европе. У исто време сам био и поп певач. Ја сам из Новог Сада, али имамо кућу у прелепим Сремским Кар-

НАЈСТАРИЈИ ЧЛАН ПОЗОРИШТА

Сада сам најстарији члан Српског позоришта у Мађарској. Овде нас има од 22 до 66 година. Много је деце коју моја супруга Милена и ја знамо од како су се родила, некима од њих сам предавао, као на пример Богдану, а сада смо колеге. Ту је, рецимо, и Марко Ембер, са чијим родитељима, Зорицом и Тибором, смо радили представе.

Када смо овде живели 90-их година, супруга Милена је радила хуманитарни програм при нашој Амбасади, а наш син Пеђа је завршавао осми разред у време бомбардовања. Доста смо радили на слању хуманитарне помоћи у Србију, Македонију, највише у домове за незбринуту децу. Донације су давали и велики донатори. На пример, једном приликом је један анонимни донатор „обукао“ децу у Сремској Каменици, обезбедио патике, тренерке, јакне... Слани смо помоћ у Крагујевац, Подгорицу, Бјелу, Тетово, Битољ, Загреб и друга места.

Деведесетих година организовани су сабори Срба из дијаспоре, којим је сакупљан новац, куповани су лекови и различите потрештине. Од свега тога, остале су нам драге захвалнице, које нас подсећају на то време.

ПОРТРЕТ

ловцима и ту сада проводимо највише времена. Имамо кћерку Оливеру и двоје унучади, Олгу и Алексу, и сина Предрага. Трудио сам се да моја деца понесу кућно васпитање пре свега, а све остало иде касније – прича нам Ратко и присећа се почетака певачке каријере.

Ратко се сећа да су у време његове велике популарности, као деца наступале садашње звезде, попут сестара Ковач, да је често гостовао Лео Мартин, затим Корнелије Бата Ковач, Сузана Манчић и друга омиљена лица некадашње ЈУ сцене.

– Када је реч о тим фестивалима, подсетићу вас да је култна песму „Индекса“, коју певају све генерације одрасле на југословенским просторима, „Ти си ми била у свему нај, нај, нај“, написао Габор Ленђел.

Враћајући се на садашњи театарски пројекат, Ратко каже да га је Милан Рус звао током пролећа ове године, како би му поверио лик Фери бачија. Почеле су припреме за „Кнегињу чардаша“ и ансамбл је имао само двадесетак проба пре генералне пробе, која је заправо била и незванична премијера. Изведена је на фестивалу у Ловри, а затим смо „Кнегињу чардаша“ гледали на сцени Српског позоришта у Мађарској у Будимпешти.

– Када сам сазнао да ћемо радити „Кнегињу чардаша“, одмах сам ту вест јавио нашој великој примадони Јулији Бисак, која је у Аустралији. Она нам је пожелела много среће и веровала да ће ово бити феноменална представа – открива Ратко, који је сада формално у пензији, али то за неуморног уметника не значи крај ангажовања.

ФЕСТИВАЛСКА ПОБЕДА ЗА ПАМЋЕЊЕ

Давне 1974. године био сам победник на популарном фестивалу „Београдско пролеће“, са песмом „Једна звезда“. Музику је урадио Јован Адамов, а текст Света Вуковић. То је било време великих и веома популарних фестивала у тадашњој Југославији. Публика је волела и знала песме са фестивала у Опатији, Сарајеву, Београду, Сплиту и другим градовима.

Више пута сам наступао на Омладинском фестивалу Суботици, био сам у Кини на фестивалу, од 1975. до 1989. године ишао сам са осталим југословенским звездама на 15 турнеја по СССР-у. То су тада биле велике државне турнеје и наступала су таква имена наше забавне музике попут Радмиле Караклајић, Микија Јевремовића, Ђорђа Марјановића, Бети Ђорђевић и многих других фантастичних певача.

Имао сам, такође, и своју групу која се звала „Нова димензија“, и са њом сам путовао. Иза мене је на хиљаде концерата у Југославији и изван ње, а 80-их година на телевизији је ишла култна дечја емисија „Музички тобоган“. Преко 10 година сарађивао сам са Мињом Суботом и деци смо приближавали праву и добру музику.

– У последње време радим програме за децу, учествујем у представама са Пеђолином. У Црној Гори радим концерте са Шанта Пантом, који је забављач за децу. Наравно, увек радо сарађујем са Српским позориштем у Мађарској. Волим да примам госте у својој кући у Сремским Карловцима. Долазе ми пријатељи, певачи, музичари, идемо на излете по Фрушкој Гори, обилазимо манастире, а често идемо и у бању Врднак, која је сада оаза задовољства.

Приводимо крају наш разговор са Ратком Краљевићем и пуштамо га да навуче рукавице, узме чашу шампањца и у наредних сат и по буде Фери бачи из пештанског орфеума.

Разговор водила:
Добрила Боројевић